

زینب علیهاالسلام، مظهر شهادت طلبی

حضرت زینب علیهاالسلام در خانواده وحی متولد شد. پدر بزرگوارش حضرت علی علیه السلام شجاع ترین مردان در صحنه نبرد و پیروز همیشه میدان بود ...

حضرت زینب علیهاالسلام در خانواده وحی متولد شد. پدر بزرگوارش حضرت علی علیه السلام شجاع ترین مردان در صحنه نبرد و پیروز همیشه میدان بود و مادرش حضرت زهرا علیهاالسلام نیز شجاعت را به کمال دارا بود. امام علی علیه السلام نه تنها آرزوی شهادت داشت بلکه از اینکه در جنگ احد به شهادت نرسید، ناراحت بود، که با مژده رسول خدا به او، شکرگزاری کرد و سرانجام در 21 رمضان سال چهل هجری به آرزوی دیرینه خود نایل گشت.

حضرت زهرا علیهاالسلام نیز در هنگام دفاع از موضع ولایت، در حالی که هنوز بانویی جوان بود، به شهادت رسید.

آری! حضرت زینب علیهاالسلام دختر علی و فاطمه علیهماالسلام است و مسلماً صفات و ویژگیهای این دو معصوم را به ارث خواهد برد. او از کودکی با شهادت آشنا گشت. قطعاً این انس به شهادت، ریشه شهادت طلبی این بانوی مکرمه است و به همین دلیل در محرم سال شصت هجری، با کاروان شهادت همراه گردید، هر چند این همراهی به شهادت ایشان منجر نگردید، لکن در جایگاههای مختلف آمادگی خود را برای کشته شدن در راه خدا اظهار داشت.

پس از شهادت امام حسین علیه السلام، سپاه عمرسعد برای غارت خیمه های اهل بیت هجوم بردند. گروهی از آنان به امام سجاد علیه السلام رسیدند. امام در آن حال از شدت ضعف و بیماری نمی توانست از جای خود برخیزد. وقتی سپاه عمرسعد به امام سجاد علیه السلام رسید، یکی فریاد برآورد: به صغیر و کبیر آنها رحم نکنید و احدی از آنان را باقی نگذارید! دیگری گفت: شتاب نکنید تا با امیر عمر سعد در این باره مشورت کنیم! شمر شمشیر کشید و قصد جان امام را نمود. حمیدبن مسلم گفت: سبحان الله! آیا کودکان کشته می شوند؟ همانا او کودکی مریض است! شمر گفت: ابن زیاد دستور کشتن فرزندان حسین را صادر کرده است.

حضرت زینب علیهاالسلام با مشاهده این منظره به امام سجاد علیه السلام نزدیک شد و گفت: او کشته نخواهد شد تا من در دفاع از او کشته شوم.

سخن حضرت زینب علیهاالسلام سبب شد تا عمرسعد شمر را از تصمیم خود منصرف سازد.

هر چند حضرت زینب علیهاالسلام همراه سایر شهدا به شهادت نرسید(که البته از مهمترین دلایل آن می توان به پیام رسانی عاشورا، دفاع از جان بازماندگان خاندان حسین علیه السلام و سرپرستی کاروان اسیران اشاره نمود)، لکن در راه حفظ دین خدا از همه چیز گذشت و مصایب زیادی را تحمل نمود و به جرأت می توان گفت در خاندان شهیدان کربلا از نظر تعداد بستگان شهید، الگوست حضرت زینب علیهاالسلام در اینجا و در مواضع دیگری با جرأت و شجاعتی که به ارث برده بود، همچون مادرش از مقام "ولایت" دفاع نمود، بدون اینکه از شهادت در راه خدا واهمه ای داشته باشد.

هر چند حضرت زینب علیهاالسلام همراه سایر شهدا به شهادت نرسید(که البته از مهمترین دلایل آن می توان به پیام رسانی عاشورا، دفاع از جان بازماندگان خاندان حسین علیه السلام و سرپرستی کاروان اسیران اشاره نمود)، لکن در راه حفظ دین خدا از همه چیز گذشت و مصایب زیادی را تحمل نمود و به جرأت می توان گفت در خاندان شهیدان کربلا از نظر تعداد بستگان شهید، الگوست.

فرزند شهید

حضرت زهرا علیهاالسلام مدتی بعد از رحلت رسول اکرم بنا بر روایات مشهور در سن هجده سالگی و حضرت علی علیه السلام نیز در سال 40 هجری به شهادت رسیدند. زینب علیهاالسلام در زمانی که نیاز به محبت مادر و پدر داشت، از این موهبت الهی محروم گشت؛ لکن به دلیل تعلیمات وحیانی و تربیت الهی، با ارزش و جایگاه والای شهید و شهادت آشنایی داشت و لذا این مصایب برای او قابل تحمل بود.

خواهر شهید

قبل از واقعه عاشورا پس از شهادت پدر و مادر، معصوم سوم و پیشوای دوم شیعیان، امام حسن مجتبی علیه السلام در سال پنجاهم هجری به شهادت رسید.

امام مجتبی علیه السلام بر اثر زهر به شدت در رنج بود. نیمه های شب، امام حسن علیه السلام که دیگر نمی توانست درد را تحمل کند، یگانه مونس و غمخوارش، حضرت زینب علیها السلام را صدا زد. زینب علیها السلام برخاست و به بالین برادر آمد و او را به گونه ای دید که چون مارگزیده به خود می پیچد. سرانجام زینب علیها السلام با شهادت برادرش امام مجتبی علیه السلام مواجه شد، و این پایان ماجرا نبود.

بعد از آن در واقعه کربلا، برادران خود عبدالله، جعفر، عثمان، حضرت ابوالفضل العباس بن علی، فرزندان ام البنین و جعفر بن علی، عثمان بن علی و ابوبکر بن علی و در رأس همه آنها سیدالشهداء، امام حسین علیه السلام را از دست داد و همگی به درجه رفیع شهادت نایل گشتند.

در برخی روایات آمده است که وقتی زینب علیها السلام کنار جسد برادر آمد، توقف کرد و با خلوصی خاص متوجه خدا گردید و عرض کرد: "خدایا این اندک قربانی را از ما قبول کن".

این جمله به خوبی بیانگر اندیشه، تفکر و دیدگاه حضرت زینب علیها السلام در خصوص شهادت می باشد و همین دیدگاه باعث شده است که ایشان در همه مصائب صبر پیشه کنند.

مادر شهید

حضرت زینب علیها السلام علاوه بر مواجهه با شهادت برادران، در راه دفاع از اسلام، فرزندان خود را نیز به عنوان یاور برادر به میدان نبرد فرستاد. آنها نیز پس از اینکه شجاعانه به مبارزه پرداختند، به شهادت رسیدند.

با مقایسه روایتهایی که در مورد شهادت فرزندان حضرت زینب علیه السلام و فرزند برادرش نقل شده است، میزان محبت حضرت زینب علیها السلام نسبت به امام زمان خویش روشن تر می گردد و همین محبت بی شائبه، موجب همراهی او با کاروان حسین علیه السلام و شرکتش با امام در جریان کربلا و مصائب و شداید آن و ابقای دین مبین اسلام است؛ چنانکه او را "شریكة الحسین" می نامند "روز عاشورا، حضرت زینب علیها السلام لباس نو بر تن عون و محمد(فرزندان خود) کرد و آنها را از گرد و غبار پاکیزه نمود و شمشیر به دستشان داد و آماده شهادت ساخت. سپس آن دو را به حضور برادرش حسین علیه السلام آورد و اجازه خواست که آنها به میدان بروند. امام حسین علیه السلام نخست اجازه نمی داد ولی زینب علیها السلام بیشتر اصرار کرد. تا اینکه امام اجازه داد. اما سرانجام آن دو نوگل باغ طهارت پس از رزمی غیورانه، به شهادت رسیدند و امام حسین علیه السلام پیکر پاک آن دو نوجوان را به بغل گرفت و در حالی که پاهایشان به زمین کشیده می شد، آنها را به سوی خیمه آورد. عجیب اینکه بانوان به استقبال جنازه های آنها آمدند. همیشه زینب علیها السلام در پیشاپیش بانوان بود، ولی این بار زینب علیها السلام دیده نمی شد. او از خیمه بیرون نیامده بود تا مبادا چشمش به پیکرهای به خون تپیده پسرانش بیفتد و بی تابي کند و از پاداشش کم شود و شاید از این رو که مبادا برادرش او را در این حال بنگرد و در برابر خواهر شرمنده یا بی جواب بماند. زینب علیها السلام در این هنگام بیرون نیامد."

عمه شهیدان

در ماجرای کربلا، عده زیادی از خاندان امام حسین علیه السلام به شهادت رسیدند. فرزندان امام حسن علیه السلام به نامهای قاسم، عبدالله، ابوبکر و فرزندان امام حسین علیه السلام به نامهای علی اکبر و علی اصغر نیز همچون سایر شهدا با آگاهی، شناخت، اندیشه و آرمان و اراده به شهادت رسیدند.

روایت شده است پس از شهادت حضرت علی اکبر، حضرت زینب علیها السلام زودتر از برادرش حسین علیه السلام به بالین علی اکبر رفت، زیرا می دانست که امام علاقه زیادی به علی اکبر علیه السلام دارد. اگر او را کشته ببیند، ممکن است روح از بدنش مفارقت نماید. از این رو زینب علیها السلام با این عمل خویش، مثل همیشه امام را تنها نگذاشت.

بنابراین، با مقایسه روایتهایی که در مورد شهادت فرزندان حضرت زینب علیها السلام و فرزند برادرش نقل شده است، میزان محبت حضرت زینب علیه السلام نسبت به امام زمان خویش روشن تر می گردد و همین محبت بی شائبه، موجب همراهی او با کاروان

حسین علیه السلام و شرکتش با امام در جریان کربلا و مصائب و شدايد آن و ابقای دين مبین اسلام است؛ چنانکه او را "شريكة الحسين" می نامند.

پس از پايان یافتن واقعه عاشورا و شهادت امام حسين عليه السلام رسالت خطير و سنگين زينب کبری عليها السلام آغاز شد. او در سخت ترين شرايط جسمی و روحی، بزرگترین و خطيرترین مسؤوليتها را برعهده گرفت. تصور عظمت و بزرگی کاری که زينب عليها السلام انجام داد، هر انسان منصف و حق جویی را در برابر شخصيت و بزرگی اين بانوی باعظمت، به کرنش و تحسین و ستايش وا می دارد.